

1. Az Úr cso - dá - san mű - kö - dik , De
 tit - ka meg - ma - rad : Mert ten - ger rej - ti
 láb - nyo - mát , Vagy szel - lő - fu - val - lat .

M.R.

2. Ó! ne csüggedj el, te kis nép, / Ha felhő száll föled: / A felhők felett süt a nap, / És még tisztább az ég!

3. Ó! ne gondold, hogy elhagyott, / Csak bízzad rá magad: / Mert vészes felhők éjén túl / Majd mosolya fogad!

4. A terve gyorsan végbemegy, / Ím rügyet bont az ág: / S mi bimbójában keserű, / Az édes, mint virág.

5. Ki hűtlen szívvel tévelyeg, / Az nem láthatja őt, / De megfejtí az Úr magát / A hívő szív előtt.

Cowper William, 1772. (1731—1800.)